

1521. 19. Marts 1894: 1. Beh. af Lovf. om Till. t. L. om Hærens Ordning m. m.

1522

ledes maattet se bort fra. Det er altsaa en Omstændighed ved denne Ordning, som jeg maa beklage, men som jeg godt ser, man ikke kan komme bort fra, saaledes som Forslaget her fremkommer; thi det er derigennem, at de Penge vindes, som skulle bidrage til at bringe Forslaget videre. Det er derfor aabenbart, det ser jeg ganske tydeligt, at man her staar over for et Enten—Eller. Enten tager man det, eller ogsaa kan man slet ikke være med dertil; men jeg har ikke villet undlade ved denne Lejlighed at fremhæve det uheldige, som efter min Mening ligger deri.

Jeg skal dernæst fortælle om Tale Ordningen af Hytteriet. Den er der ikke rørt meget ved, uden for saa vidt Tjenestetiden er indskrænket med 1 Maaned om trent, og Hestebestanden er noget nedsat. Jeg tror ganske vist, at man uden at risikere at ødelægge Hytteriet kan indskrænke Tjenestetiden med denne Maaned. Kvant man paa den anden Side derved let kommer ind paa et Skraaplan, hvilket altid er farligt, men det er dog ikke af de Ting, jeg nærer mest Betænkelighed ved, navnlig ikke, hvis man indvænder sig saaledes, at Uddannelsen kommer til at foregaa ved Eskadronerne i Stedet for i Regimentskolen; thi derved kan der indvindes nogen Tid. — Nedgangen i Hestebestanden, som beløber sig til 80 Heste, altsaa 16 pr. Regiment, nærer jeg heller ikke stor Betænkelighed ved, navnlig naar man efterhaanden kan gaa over til her i Landet at producere brugbare Heste til Hytteriet, saaledes at vi herhjemme have en vis Reserve af Heste, man kan ty til i paakommende Tilfælde. Saa vil man bedre kunne finde sig i, at Eskadronernes Hestebestand er noget mindre.

Jeg gaar dernæst over til Artilleriet. For dette's Vedkommende har jeg forholdsvis mindre at bemærke. Hvad Feltartilleriet angaar, har dette erholdt en Omdannelse, som dog væsentlig er i Øvnsstemmelse med det af mig fremsatte Forslag, og jeg skal bemærke, at ogsaa paa dette Punkt havde man selvfølgelig den Opgave at vinde Penge til den Udvidelse, som foreskodes. Med Hensyn til Feltartilleriet er der ogsaa foreslaaet en Indskrænkning i Tjenestetiden, som dog er det samme, der er foreslaaet af mig. Det er en ret betydelig Indskrænkning, og

Forslaget i den Henseende havde netop for Øje at vinde Penge til den ønskede Udvidelse af Feltartilleriets Kammer.

For Fæstningsartilleriets Vedkommende er dette Forslag jo noget nær i Overensstemmelse med, hvad jeg har fremsat. Nogen Indskrænkning er der baade for Officerers og Underofficerers Vedkommende, men i Forhold til den hele Situation maa jeg foreløbig tro, at man kan berolige sig dermed. I ethvert Tilfælde vil det paa dette Omraade være en meget stor Fremgang fra det nuværende. Jeg har kun her en lille Bemærkning at gøre, som jeg skal komme frem med senere i Form af et Ændringsforslag. Det er den, at medens man har forøget Forstærknings-Kaptajneries Antal ved Fæstningsartilleriet fra 3 til 6, to for hver Bataillon, har man ikke medtaget en Forøgelse af Forstærkningens Oberstløjtnanter eller Stabsofficerer. Det anser jeg for uheldigt, fordi man i Krigstid har megen Brug for disse Folk, og det forekommer mig ogsaa at være uretfærdigt mod disse Artilleriofficerer, at de, naar de falde for Aldersgrænsen, ikke have nogen Stabsofficersplads i Forstærkningen at ty til. I Fodfolket findes dog 13 Oberstløjtnanter i Forstærkningen — 10 ved Regimenterne, 2 ved Væbningen her i Kjøbenhavn og 1 ved Bornholms Væbning. Naar jeg altsaa ønsker at stille et Ændringsforslag her om at faa to Oberstløjtnanter i Artilleriets Forstærkning, er det et forholdsvis beskedent Ønske. De ville kunne forstaa, at mange af de Kaptajner, der falde for Aldersgrænsen, ere brugbare endnu og i en lang Mærkelse kunne gøre Gavn. De ville ogsaa gerne staa til Disposition for Krigsministeriet, og jeg vil sige, at selv om de ikke fik disse Oberstløjtnantsposter, vilde de gøre det alligevel. For Officeresstand er, Gud ske Lov, saaledes, at det ikke altid er Pengene, som er det bestemte for, hvad Officererne gøre; men paa den anden Side maa det dog vistnok indrømmes som vel begrundet, at man med Forholdet ved de andre Vaabenarter for Æje — naar man f. Eks. ser paa, hvorledes Sagen stiller sig ved Fodfolket — gerne vil give dem et passende Vederslag, fordi de staa til Disposition, og tillige fordi de maa falde for Aldersgrænsen i en forholdsvis ung Alder. Det er dog en temmelig haard Støbne